	Kat. Komp.	
	59930	
III	Mag. St. Dr.	P

Teol. 4000

Atwedyk

Konsolaryja

XXI
KONSOLACYA

W
S M V T K V

PRZY

Expulsiyi wszystkich strachow w życiu y po śmierci

JOZEF S.

KAZANIEM

w KOSCIELE

W. W. OO. Karmelitor Bosych Konwentu Poznańskiego

OGŁOSZONA;

à porym

CLARISSIMO & EXCELLENTISSIMO D. D.

IOANNI FRANCISCO

BARSZCZEWSKI

Utriusq; JURIS DOCTORI,

S. R. M. SECRETARIO,

Apostolico, & Officij Consularis Posnaniensis NOTARIO
CONFRATERNITATIS SSmi. PATRIARCHÆ JOSEPH

P R Æ F E C T O.

cum Licentia Superiorum

OFIAROWANA

Przez

X. BONAVENTURE (AWEDIKA,

Dominikana, S. Teologij Lektora, Filozofij Profesora,

Kaznodzieię Domowego.

ROKU PANSKIEGO 1734. d. 19. Marca.

w POZNANIU,

w Drukarni Akademickiej.

In Insigne
BARSZCZEVIANVM
STEMMA.

59930 III

I.

Gratia Divinum repetit conclave JOANNIS,
Est clausum nulli, Quisquis adire cupit.

II.

FRANCISCUS referat Cælos; dum Clavis habetur :
Janua Divorum clausa manere nequit.

CLARISSIME
&
EXCELLENTISSIME
D. DOMINE

leoszácowany Konsolácii Depo-
zyt, nie mogłem nigdzie lepiej, iako pod
TWÓIM kolkować Kluczem.
Clarissime & Excellentissime D. Do-
mine. A gdzieś bezpieczniey y szczę-
śliwiey nieudolna praca moja trafić mo-
gła, iako tam gdzie łaski wszelkie w
IANIE Nomine & re interpretować może. Zbłądzić
nie mogła od pożądaney mety, kiedy Seráficoznego Patrona
FRANCISZKA na Krzyż złożone Ręce drogę pokazały: iá-
koby jeszcze po dziśdzien u FRANCISZKA usługi Bona-
wentury nie były w despekcie. Toć prawdá, że ten konsolacji
nie potrzebuie, kto smutku niezna, poćiecha temu nie dobrze
kwadruie: kto sobie dawno szczyremi usługami na konsolacją
u JOZEFA S. záslużył. Ale kto pilniey uważa; y to
przyzna, że kto S. Patryárchę JOZEFA kocha, toć y pochwa-
ly lego niepodobna. áby miłym nieprzyjał Affektem. Y do-
brze

brze że memoryał usługi moiey Kaznodzieyskiej nie wypolero-
wane ieszcze Elogiąsmy, przez Drukarskie przechodzą prąsy,
aby wypracowaney, y wyprasowaney omni in Linea. le-
gendzie lepiej do gustu przyszły. Scięłam się bowiem ad plantas
tego PREFEKTA, który w Sorbanách Regentem, w kom-
plutach Professorem; inu by dawno słynął, gdy by go prze-
sławne dowcipney Pallady Akademickiey ingenta Doktorskim
nieubiegły Regalem. Pragną bydz in conclavi virtutum & me-
ritorum Tego, u którego powierzone I. K. M Ci Sekreta pod
herbownym zostają Kluczem. I ztąd słusznie dałaci Stolica Apo-
stolska; dały Szlachetny Magistrat Poznański picro, bo wiedzą, że
nabożerstwem, promocyą chwały Boskiej, staraniem się in
munere Tuo około Bractwa, z BOGIEM prawie tylko
korrespondujesz, y ledwo nie Orlim lotem na usługi Bo-
skie wylatujesz. Wiem iáka splendecę mają ex anne-
xo Nomini Tuo Sangvine niedálekcie kráie. Prowincya
Ruska Zakonu Karmelitanskiego ex A. R. P. Sacrae Theo-
logiae Magistro P. Andrea Corfino BARSZCZEWSKI Pro-
vinciali Russiæ, Wiem iáko Kapituła Lwowska gloriatur, że ma
in gremio sui ejusdem Nominis & Cognominis Kano-
nika. Wiem iáko Konwent Lwowski ex Prioratu A. R. P.
BARSZCZEWSKI S. Theologiae Lectoris Kontent. Wiem
iáko Collegium Romanum ex Profectu Brátá Twego Ro-
dzonego Kollegialiszow Dziękaná, magnae Dignitatis wru-
ży sobie omnia. Ale ná coż mi tych y innych liczyć, kiedy
Ciebie sámeo większych godności y zasług prawdziwszym
uwazam abrysem. Iednak się między wszystkiemi Domu
Twego pocięhami których dla krotkości czasu niespecyfikuję
y wydana przezemnie niech się pomieści KONSOLACYA
tego życzę sercem, językiem y piórem.

*Clarissimæ & Excellentissimæ
Dominationis Vestrae*

Devotissimus Servus

Fr. Bonaventura Awedyk Lr.

K A Z A N I E.

JOSEPH Fili David noli timere. Matt: Cap: i.
JOZEFIE Synu Dawidow nie boy się.

Uż tam płonna poćiechą, gdzie pierzchliwe
serce alteruią cholery, prożna konsolacya,
gdzie od strachu skorą drży ná człowie-
ku, żadna tego nie zgłuzwie perswazyja,
co raz okropne wyrysuią postráchy, nay-
słodszy nie ugłaska dyskurs, kiedy włosy
ná głowie powstáną, mow nie mow: *noli*
timere, postáremu nátura ludzka do boiá-

źni skłonna S.P. Nogą tylko BOG wstąpił do Ráiu, á zaráz sko-
rá zadrżała ná Adámie: *Vocem tuam Domine audivi* *Et timui* tę Gen. 3.
niby y my po nim zabrali sukcesyja, bo podziśdzieć: Jan S. czło-
wieká znaleźć niemoże któryby się nie lękał *Quis est quis non* Apoc. 4.
timebit? Káim poty był odważnego sercá poki ręki ná
Ablá nie podniósł, po wykonánym excesie cieniá się swego
boi: *Omnis qui inveniet me occidet me.* Pátryarchá Kármelu Eli- Gen. 4.
asz wiemy wszyscy, że był ogniłtego sercá, á postáremu iedney
niewiásty Iezábelly ták się przelákl, że wolał umierác, niż
pierzchliwey melánochlii poność tortury: *Timuit Elias cumq;* 1. Reg. 19.
sederet subter juniperum petit anima sua ut moreretur. Sławna
w Chronologii Pisma S. Káwálerya Izráelitow, sławnieyszego
ieszcze máiąc Hetmána Moyżeszá, okiem tylko rzucili ná at-
takuiących siebie Egypcyánow, jużci ledwie od strachu nie
pomarli: *Levantes Filii Izrael oculos viderunt Egyptios post se* Exodi: 14.
timuerunt valde. Zatrwożeńi żyją iák nieżywi, bo wżyciu iesz-
cze, á iuz śmiertelne sypią grobšztyle, życie im nie mite: bo
w ustách y ná myśli sámetylko mogiły y grobowce: *forsitan non* Ibidem
erant sepulchra in Egypto, ided tulisti nos ut moreremur in solitu-
dine. Wiemy Filistyńskie iák mocne były ufce, kiedy nád nie-
przelamánym Boátyrem Sámsonem swoiey dokazały imprezy,

A

y tych

- y tych tak zprostył defek zastraszyła Arką: że zamiast czą-
pstrzykow, trąb, tułumbasow, y bębnów wyc po obozie z ry-
kiem poczęli. *Va nobis va nobis.* Kto słyszał? o Jakubie iak me-
żnie obstawiał, bo z samym Aniołem uiawszy się za barki, tak
się pafował: że mu w rękách Anioł piszczał *Dimitte me:* y Ten
tak się Bratá rodzonego Ezawá przeląkł, że affystuiącą kálwá-
kátę abfzytował, á sám od stráchu ledwo nie życiem przypie-
czętował. *Timuit Iacob valde, & perteritus divisit populum.*
Gen. 32. Niech się godzi y Saulá wspomnieć, który tyfiac ludzi ręką swą
trupem ná ziemi położył, *Percussit Saul mille,* á postaremu bał się
1. Reg. 18. Davida, *Timuit saul David eo quod Dominus esset cum eo.* Sławny
Hetman Ludu Bożego Jozue; á postaremu pod komendą iego
zostaiące Woyská przy attaku Miastá Ierycho tak sobą trwo-
Jofue. 9. żyć poczęły: że im BOG sám ochoty y fercá dodawać musiał. *Ecce
dedi in manu tua Iericho & Regem ejus:* aż tu y Ierychończykow
choć za murámi tenże strách opánował: *Timuimus igitur valde.*
Ibidem. Niech wstanie z podziemnych lochow sławny siłą y dziełá-
mi Adoniasz; y ten tak się Salamóná przeląkł; że się ledwo nie
3. Reg. 1. zębami Oltarzá Boskiego uchwycił. *Adonias timens Salomonem
abiit tenuitq; cornu Altaris.* Woiował woiował, ále niedługo z
Moabitámi Jozáfát; bo obawiaiąc się przegráney Sam się dobro-
2. Parap. 20 wolnie z ludzmi w ręce Monárchy poddał. *Iozaphat autem timore
perteritus totum se contulit ad rogandum Regem.* Xiążęciá Máchá-
beyskiego adwersánci, nie od szturmu, Armáty; lecz od same-
go stráchu precz wrosypkę posli: *Et repulsi sunt inimici ejus
pra timore ejus.* Anácoz inných dokumentow szukać prawdzi-
wých; kiedy przedwieczna Prawdá IEZUS bywłszy pocie-
chą y konsolacją wszytkich; *Deus consolator omnium.* wogro-
Brev. Rom dzie Getsemańskim sám się lęka, turbuie y smuci, *cepit puerere
Luca 10. & maestus esse.* Dopieroż czego się człowiekowi dziwować, że
znátury do boiáźni skłonný, że go ustáwicznie cieszyć potrze-
ba iak IOZEFA Mężá MARYI. *Noli timere.* Ná có bowiem
Matth. 1. tylkó rzuci kto z reflexyą okiem wszytko wszytko ná ultraszenie
Człowieká. Rzuci okiem ná Autorá wszytkich żywiołów BOGA:
ten strážny: *Unus est altissimus Creator omnium, Omnipotens &
Augustin. metuendus nimis.* Poyrzy ná elementá, y te wszytkie okropne.
Ziemiá człowieká alterule, która otworzywszy páfzczekę żyw-
Pfal. 105. cem Abironá y Dátaná pożarliá, *Aperta est terra & deglutivit Da-
tan & Abiron:* y tyle miał y fortec całkiem połknełá. Wodá
nie rozweseli, która y spráwiedliwemu niepofolgowáwłszy Iona-
Genes. 7. cie; y całemu Swiátu swoją niepodchlebiłá inundacją: *Factum
diluvium in unversa terra.* Ogień okropny który Sádome y
Gomóre, woká mgnieniu siárczyłtym zgłuzował płomieniem.

Powie-

Powietrze nie do ukontentowania, które zwaryowaną konfel-
lacyą: niedosyc że przeraźliwym grzmotem straszne nąd uszy-
mą zábya lárum, ále częstokroć rospalonym ognistego piorunu
iztyletem, ách! więcey iák tyśiác poráziło ludzi. Życie ludz-
kie to coś ná pozor tylko piękne, y to: że krotkie: *homo brevis* Job. 14.
vivens tempore, że iádem mizeryi y nędzy zaráżone: *repletur mul-* ibidem
tis miseriis, nie iednego álteruiąc; do tego przyprowadza: że
z Pácyentem Boskim kryie się przed okiem ludzkim; áby go
w nieśczęściu niewidziáło, *Utinam consumptus essem ne oculus me* Job. 10.
videret. Kto ná uwagę bierze y terážnieyłzego Roku Rewo-
lucye. Káalendarze strálżá bo Marśa Pánem tego Roku wśyſtkie
zgodnie náznáczyły. Profecye nie ćieszą: *Quando Marcus* Kalen. pro
Pascha dabit, Antonius Pentecosten celebrabit, Ioannes in Corpo- An: 1734.
re stabit, Mundus va ingeminabit. Nietrzebá áni w Rubrycelle Profecya.
in an. eun.
zágłádać, że ták wláśnie te trzy Festá przypadáią, poyrzzyć
tylko ná záfárbowáne krwią Sláchecką tám y sám polá, poy-
rzzyć iák pográńiczne Monarchie *in auream Libertatem* wytrzy-
ſzczyły oczy, poyrzzyć iák się wielu w oyczyźnie náſzey gościć
obiecuie, poyrzzyć iák rápiery, ſzpady, ná kárki Polskie wecu-
iá, poyrzzyć y ná inne wám *ex coniecturis* lepiey wiadome cyr-
cumſtáncye. Záwołáć z Dawidem potrzebá; że członki, kości, y
żyły w człówieku trętwieią: *Conturbata sunt omnia ossa mea*. Wtych Psal. 6.
y innych do ſmutku y cholery okázyách nie inney Słucháczowi
mému dodáć konſolácyi, tylko słowy w Themá záłożonemi,
noli timere nieboysię przy protekcyi S. IOZEFA niczego Kátol-
liku, IOZEF S. konſolácyą w ſmutku, IOZEF S. Expulśyą wśy-
ſtkich ſtráchow y boiáźni, álbo żebym iáśniey też sámé wytłu-
máczył terminy; to powiem ná terážnieyſzym kazániu.

Kto przy Świętym IOZEFIE ſtoí.

Ten się niczego w życiu y po ſmierci nieboí.

Dopomożesz mowiáczemu náypierwśza póciecho utrapionych
Consolatrix afflictorum. Náyswiętśza MARYA Páanno. Zácii-
nam w Imię Páńskie.

I Eszcze od początku Swiátá kiedy nic złego y ſzkodliwego I.
niebyło coby Człowieká uſtráſzyć y záłterowác miáło: *Cun-* Gen. 1. 27.
ctis que fecerat erant valde bona. Poſtáremu záraz pomiarkowál
Pan BOG że ſolgi y konſolácyi potrzebá człówiekowi, kiedy
z TROYCÁ Przenayświętśzą konſultę záłożywśzy, to ſtátutem
allegowál; zle bydź człówiekowi sámemu: *non est bonum homi-* Ibid. 2.
nem esse solum; trzebá mu koniecznie drugiego, *faciamus ei adju-* v. 18.
torium simile sibi, doćieki rácyi Eklezyáſtyk Páński ieżeli bowiem

będzie w takim niebezpieczeństwie, trwodzę, y strachu drugi go
Ecclesiastes. pociesz, si enim unus ceciderit ab alio fulciatur. Po skończoney
 Świątą tego fabryce; kiedy ziemię pustą y nikczemną: *terra erat*
inanis & vacua. obszernymi Prowincyami, Monarchiami, y
 Państwami napełnił; káżdey zosobną Protektorá iákiego użyczył.
 I ztąd podobno ná Memoryał; tak miłosiernego Aktu: máią po-
 dziś dzień y násze Państwa Patronow. Máią Niemieckie kráie
 Ferdinandow Leopoldow, Fráncya Henrykow, Ludwikow, Sále-
 żyuszow, Czechy Wáclawow, Węgry Władysławow, Anglia
 Tomaszow, Dánia Kánutow, Indyjskie Państwa Xáwierow,
 Szwecya, Anzgárych, Zygfrydow, Erykow, Bodfidow, Eschi-
 lych. Polska násza Woyciechow, Stánisławow, Iáckow, Kázi-
 mierzow, Kostkow Kántych, Floryánow, y innych. Ieszcze nie-
 koniec miłosierdzia Boskiego: ledwo co defektá, chorobská,
 Człowieká ná Swiecie trwożyć poczęły; we wszystkich przypad-
 kách; y defektách użyczył Pan BOG SS. Patronow y Patronek;
 aby nám swymi Intercessyami konsolácii dódawali; y tak w Po-
 wietrzu mamy, Fabiáná Sebástiáná, Rozáliá Rocha. w Woy-
 nie Michała Archánióła. w Głodzie y wielkich suszách Geno-
 fese. w Burzách y nawálnościách Chrystoforá y Serenę Pannę.
 w Gwałtownych wylewách wody Florencyuszá, w Kádukách
 y wielkich chorobách Walentego y Lupusá Biskupá. w Me-
 lancholiách Jozefá y Wilgeforte. ná bole głowę Cezáryá y Gor-
 goniá, ná bole oczu Lucyuszá, Klárusá Opátá, Farę Pannę y Cy-
 rusa, ná bole zębów Apolloniá, ná bol Gárdła Błáżeia; prze-
 ciwko zaráżeniu iádowitych gądzin S. Páwła Fokusa Męczeniá,
 Jeremiałzá Proroka, przeciw požarciu od płów wściekłych Kwi-
 teryá Pannę y Hubertá Biskupá, Przeciwn Szaleństwu Deokolę
 Pannę. Paralizem zaráżenia Fryderyká, Krwią Płynący Gwido-
 ná, y Konforcyá Pannę. Wrzodami obsypáni Swibertá, ná Rup-
 tury y wewnętrzne choroby Fránciszká *de Stagno* y Ianá Pástuszkę;
 ná kámién choruiący Syryá Pannę, Rolándę, y Liboriuszá
 Biskupá. Ciężarne matrony S. Dominiká, Ignácego y Málgo-
 rzátę. Nieplodni Fányszská *de Paula*, Podroźni Ráfátá y trzech
 Krolow SS. Ubogie sieroty Mikoláia. Opetáni Pauliná. Wdespe-
 rácyách y odobrá śmierć stárájący się Pátrucego, Onufrego,
 Tadeuszá, Dyzmásá, Bárbárę y Teklę. w nádwerżeniu sławy
 Nepomucená. w ogniowych przypadkach Agátę, Wáwrzyńcá
 y Floryaná, Przeciwn napáściom czártowskim Benedyktá. Du-
 sze w Czyscu zostájące Gerárdá, Woyciechá *Ordinis S. Dominici*
 y Idziego *Ordinis S. Francisci*. Zgoła w káżdych okazyách y
 przypadkach máią ludzie swoich SS. wízelkie przypadki máią
 swoich Patronow, káżda przygoda ma swego Prokuratorá.

Nie-

Nieuymuję tym wszystkim S. Pátronom y Pátronkom cho-
 noru y sławy, nie moy koncept o S. IOZEFIE powiem, lecz
 Doktorá mego Angelskiego Tomaszá S. *Quibusdam Sanctis da* D. Th. 4.
tum est in aliquibus specialibus causis patrocinari at SS. JOSEPH Dist. cap.
in omni necessitate & negotio concessum est opitulari. Inym SS. 45. q. 5.
 Páńskim udzielił BOG nád pártikulárnymi przypadkami opie-
 ki, temu w ogniu, temu w głodzie &c. &c. á S. IOZEFOWI
 we wszystkich kazusách, przypadkách, y defektách dozwoił
 być Pátronem, y w káżdym smutku naymilszą konsolácyą. Słu-
 chaycie y Seráficzney Mátki Teresy S. iák się wtymże sensie
 z moim Tomaszem zgadza; kiedy to náypřod o sobie w klar mo-
 wiłá, że żadney Łaski Pána BOGA bez intercessyi S. IOZE-
 FA nie otrzymáłá, á potym to do kázdego z osobná mowi: *Unus* Surius in
quisq; Vestrum probet experientia docebitur quám potens hic Sanctus vit. Teres.
intercessione apud DEUM. Niech káždy experimentuie sku- p. 2.
 tkiem tego dozna: że we wszystkich okázyách y potrzebách
 niebędzie miał nigdy Łaskáwšzego Patroná nád S. IOZEFA,
 konfirmuie toż sámó uczoney Gárfon. *Non impetrat sed imperat;* Garfoni
non orat sed ordinat. Nie ták prósi iák rozkazuie, nie ták się
 modli iák informuie: komu y czego BOG ma užyczyć zá iego
 intercessyą.

G Enesis cap. 40. dáie znáć S. Historyá, że tám dwuch zná- II.
 cznych Officyálístow ieden Podczázzy á drugi kuchmistrz
 koronny Páństvá Egypťskiego, wykroczyli byli wczymśi
 przečiwko krolewskiemu Mándatowi ták dálece; że Faráo
 wgniewie cholérą zápalony, kazał ich obudwoch inkárcerowác
 támże gdzie y S. IOZEF Pátryárchá stárego Testámentu nie-
 winnie był uwięziony: w tym po kilku dnách przytráfiło się;
 że ci dwá Pánowie Urzędnicy, mieli sen ták cudowny: iż go
 żadná miárą zrozumieć nie mogli; á ták gdy się długo pásuąc
 z náturą, y właśnie iákoby się między gwałtowną sprzyśięzonych
 smutkow burzą záterowáli tám y sám chwiejąc; ledwo nie ży-
 ć u swemu przed terminem oddawáli *valc:* rzecze do nich IO-
 ZEF Pátryárchá *Cur tristior est hodie solito facies vestra,* czemu
scie dná dźiśieyszego ták smutný y zátrwożeń; odpowiedzą: Gc... 4. 7.
Somnium vidimus & non est qui interpretetur nobis. Sen widzie- v. 8.
 liśmy tákí ktorego żaden wytłumáczyc nie potráfi, dodáie obu-
 dwóm IOZEF konsolácyi roszkázuiąc sen sobie powiedzieć, *refer-* Ibidem
te mihi quid videritis: iedenmu náypierwšzy sen swoy wypowie-
 dział, ták mu zaráz zátrwożonemu miłernie táiemńice iego
 tłumácząc, żywot wolný wywrożył, bo we trzy dni z więzienia
 był do Boku Páńskiego przywołány; y ná urząd swoy przy-
 wrocony: *restituq; illum in locum suum ut porrigeret poculum.*

B

Tłumá

Tłumaczy ten drugi samemu Faráonowi, aż JOZEF y siebie samego z podziemnego tarasu wolnym czyni, y do Krolewskiey przychodzi godności; y nie tylko *Vice Regem* Egiptu, Zywicielem wszystkich Ludzi; ale Zbawicielem całego Świata od Faráona nazwany. *Vocavit eum lingua Aegyptiaca Salvatorem Mundi.* Stáneli raz w konspiekcję tak sławnego Sálwatorá y Prokurátorá wszelkiey wiwendy głodem przyciśnięni *fames erat in universa terra* Bracia iego rodzońi, y tak się byli przelekli; że słowa ná pytanie iego przemówić nie mogli. *Non poterant respondere fratribus nimio timore perterriti.* Kto im wtym strachu, konsolácii dodał? oto IOZEF Pátryarchá! Imię tylko swoje wszystkim wyiáwiwiży: *Ego sum JOSEPH nolite timere.* A chcecie wiedzieć dla czego S. Pátryarcha przyszedł do tego chonoru że światá całego był protektorem y opiekunem, nie dla czego innego tylko dla nienaruszoney czystości, kándoru páńieńskiego. *Virginitas JOSEPH crexerat eum ad ea quae DEI sunt, ut tanquam novus DEUS creatus esset, & Salvator Mundi nominaretur.* Czystość kándoru Páńieńskiego ná tak wysokim tronie posádził Stározakonnego IOZEFÁ, że go nby nowym BOGIEM, nowym Zbawicielem wżylcy nazywali; kiedy się pod iego protekcyą ani głodu ani śmierci nie lękáli. Ale precz tu nátronę umbry y figury starego testamentu niech ustępują; gdzie nam iásnieyszym istotney prawdy wizerunkiem S. náłz Pátryarchá IOZEF zstáie. Tám ten álbowiem chlebem tylko y legominą pędzę y mizeryá Páństwa Egiptskiego odpędzał, ten chlebá Przedwiecznego, Chlebá Niebieskiego, całemu Świátu ná konsolacyą w gwałtownych dochowál potrzebách: *Ille enim frumenta tantummodo servavit, isté Panem vivum servandum accepit tam sibi, quam toti Mundo.* Tám ten Egiptskim tylko ięzykiem Zbawicielem nazwany *vocavit eum lingua Aegyptiaca Salvatorem Mundi.* Ten od Augustiná, Izydora y innych Oycow Świętych Oycem w cielonego w ludzkim cieie BOGA był miánowanym. *Gessit IOSEPH personam DEI Patris omnium Conditoris per verbum, dum Eiusdem Verbi incarnati putabatur Pater.*

41. v. 45.

v. 4.

44.

45. v. 5.

Ildefonsus
in Gen. cap.
40.

S. Bernard.

S. Aug. Izy.
& alij PP.

III.

Iuc. 1.

Joan. 1.

NApełnił niegdys wnętržnośći mácierzyńskie radością Ian S. *Exultavit infans in utero matris suae*, rożwefelił potym Zácharyaszá y Annę Potomek; á czymże takim o to: że pálcem pokazał niewinnego Báránká. *Ecce Agnus DEI ecce qui tollit peccata Mundi.* Zatrwożeńi przy wieczerzy Páńskiej Uczniowie okropną trágedyą gdy się dowiedzieli, iż ieden z kompaniy ich y towarzysztwa miał wydać CHRYSTUSA, poglądaią po sobie záłterowani ieden Ian S. Ewángelistá smutku wżylkiego zapomniáł, że tylko głowę ná Łonie IEZUSOWYM skłonił: *Recubuit supra pectus JESU.* Niech radosne Tomasz donosi áwizy.

zy.

zy że się ręką tylko Boku CHRYSTUSOWEGO dotknął: *Infer-*
manum tuam in latus meum. Niech się Mágdalená chełpi że się ^{Joan. 19.}
 iej raz dostało tego szczęścia, że wdomu Publikáná nogi IEZU-
 SOWE ucąlowała: *Et osculabatur pedes Ejus.* Większą konśolá- ^{Lucz. 7.}
 cyą nápełnia wśzystkich IOZEF S. kiedy nie pálcem tylko z la-
 nem Krżćicielem skázuie niewinnego Báránká: *Ecce Agnus DEI*
 ále tegoż od wiekow požádánego Báránká (ktorego íprágńio-
 ne Pátryárchow y Prorokow oczekiwáły affektá: *Emitte Agnum*)
 ná Bárkách swych dźwigał, ná rękú piástował. Kiedy nie głowę
 tylko z lanem ná łonie lezuszowym skłónił, ále BOG Sam w ludz-
 kim cieie ná lego Łonie kto zliczy? íák wiele rázy smaczno zásy-
 piał, kiedy nie Boku się tylko Chrystusowego z Tomaszem dotknął;
 ále całego CHRYSTUSA obomá rękámi przy Oycowski íák ści-
 skał affekcie. Kiedy nie nogi tylko z Mágdaleną Chrystusowe
 ucąlował; ále całą twarz lego Przenayświetszą: z ták świątobli-
 wego komplementu IOZEFA z CHRYSTUSEM. Błogostáwione
 usta; Błogostáwione oczy; Błogostáwiona twarz IOZEFA; ze
 bliską konnexyą z twarzą Chrystusa miała. *O Beatum os tuum quis* ^{Epifanius}
unitus es ori JESU! o Beatos illos oculos appositos oculis JESU!
Beatam tuam faciem quæ appropinquabat ad faciem JESU. Też
 same amplexy IOZEFA z IEZUSEM szczęśliwemi nazywá uczo-
 ny Gárlon: *Felix extitisti Vir MARIAE, cui concessa fuerunt* ^{Garlon.}
oscula blanda Pueri JESU. Dosyc konśolacyi miała owczárnía
 Chrystusową, większą íeszcze Piotr Święty: kiedy od CHRY-
 STUSA náznáczonym y deputowanym był Pástyrzem: *Tu es* ^{Matth. 10.}
Paſtor ovium Princeps Apostolorum. Nieporównánym weselem
 Sercá wśzystkich nápełnia JOZEF S. kiedy był Pástyrzem sa-
 mey Głowy Kościoła Mowiącego CHRYSTUSA, był Pástyrzem
 mistycznego Kościoła MARYI *Templum DEI MARIAE.* Już się ^{Miechov.}
 ták nie trzebá było pytać gdzie się to święte pásło y pielę-
 gnowáło lágnić: *ubi páscaſ ubi cubes,* bo pod pilną strażą czu- ^{Cant. 1.}
 łego IOZEFA. Sam IEZUS z MATKĄ Przenayświetszą byli nie
 raz wśtráchu; kiedy okrutny Herod wydał Ordynáns, áby le-
 dwo národzony á już był między niewinníetý zátráconý, uszli
 tych bóíáźní; á przykimże íeżeli nie przy IOZEFIE, kiedy z
 Nim z Názaretu do Betleem, z Betleem do Ieruzalem, z Ieruzala-
 lem do Galilei ták ostrożnie uchodził, ze bez naymnieyszego w
 cáłey podróży kázufu do požádánego przybyli portu. To prá-
 wdá że káždy człowiek má Ániółá Strożá; ktory go wprzy-
 padkách tak strzeże żeby náwet nogi okámiem nie obraził. Ten
 błákájącą po puſtyńi wyprowadził Agár. *Dixitq; ei Angelus* ^{Gen. 14. v.}
revertere ad Dominam tuam. Ten Tobíasz był przewodníkiem, ^{9. Tob. 12.}
 Ten Piotra zwięźenia wyprowadził; y znástepującego uwol-
 nił przy:

przypadku. Ztey pilney Anioła około Człowiekǎ straży iáko ile możności ták służy człowiekowi; żeby go życiem całym nie żásmucił. Doktor Anielski Tomasz S. tę sobie zádawšy Kwestyǎ; leżeli też CHRYSŦUS bywšy Człowiekiem miał przy sobie Anioła Strożǎ: decyduie zemú więcej we wšyſtkim służył IOZEF S. iák Anioł. IOZEF S. był IEZUSA Aniołem Strożem; ktorego we wšyſtkich pilnował drogách, y ktorǎ funkcyǎ mieli u Koronatǎ Izráelskiego Aniołowie. *Angelis suis mandavit*

Psal. 9.

D. Th 1. p.

q. 113. ar.

4. ad. 1.

DEUS ut custodiant te in viis tuis, tym się samym y IOZEF zábawiał, *Negari non potest S. JOSEPH fuisse custodem CHRISTI donec adolesceret.*

IV.

Sławny Hetman Ludu Bożego Jozue zciągnǎwšy z woj. skiem pod same mury, Baštony, Beluardy Ierychońskie, prawie śpiewǎiąc y samey wkrótce dobył fortecy; bez żadney bowiem Armátury y áttaku tylko iednym trǎbieńiem

Josue. 6.

y śpiewǎńiem Miásto Ierycho odebrał: *Igitur omni populo vociferante & clangentibus tubis ascendit quisq; per locum qui contra se erat* tám sobie nie po przyacielsku ále *hostiliter* poczęli, bo ludzi nie ludzi, bydło nie bydło wpien iák kápułtę wycieli: *à viro*

Ibidem.

ad mulierem, ab infante ad senem, boves quoq; oves & asinos in ore gladij percusserunt. Itak Káwálerya pod komendǎ Jozuego; wšyſtkich trupem położywšy, iedne tylko Rachab żywcem z Prozapiǎ, Brǎcią, y Krewnymi, wypuścził. *Eduxerunt*

Jos. 6.

Rahab Parentes ejus & Fratres. To iednǎ Bátalia bez smutku Izráelitow zákoncżona. Słuchǎycie drugiey strǎśńieyszey, iák Wideńskǎ, Kaliskǎ, Chocimskǎ, Zwańiecka, Berestecka, pod

Płoty, pod Kowalówem, wysłał do áttaku drugiego miásta Hai, podiǎzdem tylko trzy tysiące Jozue przedńieyszy iazdy, zadnego nogǎ nie ušłǎ; bo ich Oryentálnǎ Ordǎ w koło osǎczywšy; wšyſtkich ná mieyscu trupem położył; do wiedziawšy się: *de*

Cap. 7.

zatrwożony lękǎć się poczał *perterritusq; cor populi & instar aquae liquefactum est.* Fántazyǎ zgǎstǎ, Italiſte rospłytyność serce. á sam Hetman powziǎwšy *nuntium cladis*, Buławę zkołatawšy, Biſiory Kiry się poſzǎrpawšy: Sam iák kǎmieniem padł ná ziemię. *Josue vero scidit vestimenta sua & cecidit pronus in*

Ibidem

terram. Przecięż y wtey Bátaliy ták mu poſzczęścił Sam BOG; iák y wpierwłzey: *Sicut fecerat Ierycho & Regi ejus: sic fecit*

Hai & Regi illius. Obruszyły się Pográńiczne Pańſtwa ná Jozuego; windykuǎjąc Samśiedzkiey opressyi, á naybárdziey piǎciu Monárchow. *Rex Jeruzalem, Rex Hebron, Rex Ierimoth, Rex*

Cap. 8.

Ibidem

Lachis, Rex Eglon, kiedy się te wšyſtkie potencye skupiły. *Castra metati sunt simul*, wtargneli w same Máidány Jozuego: nie-

bǎwǎjąc

bawiać Relacją wszystkim wiadomey bătăly; nătym się iuż
 iuż kończyło: ze przy okropney trwodze; strážniemyż larum
 bic w obozie poczęto. A chcecie wiedzieć iakim sposobem Jo-
 zue woysku swemu serca dodał, iakim go modelem poćieszył,
 oto słoncu roszakał itając: *Sol ne movearis* y ledwo Słońce y Cap. 9.
 Niebieskiego Pariańentu splendece, w swoim zátamowały się
 impecie, az zaraz zdeperowane poćieszyły się woyská; bo się Jofu. 10.
 pomściliy krzywdy na nieprzyaciółach swoich. *Steteruntq; Sol*
& Luna, donec ulcisceretur se gens de inimicis suis, iakolż wżylcy
 przyznali że dńia włczęściu dłuższego niemieli, iako ná ten czas,
 kiedy słonce itało się posłulżne na expoltulacyą Jozuego: *Non* Ibidem.
fuit antea tam longa dies obediente Domino voci hominis. Iana-
 wersya czyta: że dńia poćieszeniyeżego nigdy niebyło: nád ten kie-
 dy słonce ná roszak Ludzki itańto: *Non fuit antea felcior dies*. Rubanus
 Comowić o IOZEFIE S. iakim iakie przy nim światu omino- in Jofue
 wać delicie ktoremu nie matelyalny luminarz, lecz sámo sprá-
 wiedliwości Słońce nie przez dzień jeden, ale przez lat kilkád-
 ście posłulżne było. A dla czegoż? oto. aby IOZEF S. przy-
 tym Słoncu; expulsą okropnych y strážnych uczynił Cymeryi
 otym podfigurą wspomniał Prorok Pański: ogłażając intentá
 sámeo BOGA: *Orictur timentibus Nomen meum Sol iustitia*. A Malach. 6.
 ktoż ma się czego lekáć, kiedy BOG w ludzkim óele pod sym-
 bolum Lwa okropnego. *Leo rugiet quis non timebit* ták ná Isaie 10.
 nie IOZEFOWYM ugłaskány; że ma nie tylko iák słonce Jozu-
 emu, posłulżny ale itamusę poddány. *Erat subditus illis*. Lucę 2.

EXodi cap. 1. kto się legendą bawił Pismá S. wiem, że mu V.
 dobrze wiadomo: iako lud Boski w niewoli Egypckiey nie
 roskoszy zażywał, Czynizami, podátkami páněczyzná nád
 siły byli przeladowáni; u zadnego Egypcyána affektu niemieli
Oderantq; Filios Izraeli Aegyptij, y ták Izraelitami iák wołami oko- Exod. 1.
 ło fos, wałow, ziemi, giny, błotá y guoiu robi i. Słowem mo-
 wiąc poty oklepaną biedę cierpieć musieli, poki zá wodzá Moy-
 żelzá niedoczekáli się. Ten skoro wżął ordynáns od BOGA
 aby ich zńiewoli wyprowadził. *Mittam te ad Pharaonem ut edu-* Ibid cap. 3.
cas populum meum filios Israel de Aegypto; ták ich lubo nie zá-
 raz bo w roku dopiero 430. szczęśliwie iednąk wyprowadził.
Egressus est omnis populus Israel de terra Aegypti. Tu dopiro kwe-
 stya czym Moyżelż Faráona zástrážył á pocieszył w smutku Izrá-
 elitow, czyli owemi dzieś ácią pláłami krotkim Summáryuszem
 skompendiowanými:

Prima rubens unda, ranarum plaga secunda;

Inde culex tristis, post musca nacentur istis:

Quinta pecus stravit, Pestes sexta creavit;

Salvianus

Postq;

Postq̃ subit grando, post bruchus dente nefando :

Nona tegit solem, primam necat ultima prolem.

Czyli że B O G był zawsze z Moyżeszem. *Ego ero tecum*. Czyli twarzą rogatą przestraszył Faraóna, czego sam do siebie niewiedział. *Ignorabat quod cornuta esset facies sua* Exodi 34. *ex conforcio sermonis Domini*. Czyli że był BOGIEM Faraón nowym, a opiekunem Ludu Boskiego *Ecce constitui te DEUM Pharaonis*. Abulenśis pisze że Moyżesz nie miał rogów na głowie, tylko dwa promienie wynikające które częścią trwożyły Moyżesz, częścią dodawały konsolecyi Izraelitom. *Procedebant radij fulgoris magni in facie Moysi propter gloriam vultus eius*. S. Izydor pisze że twarz cała Moyżesza niedostępnymi jasnościami pałała. *Isidorus. Descendente Moyse cum tabulis facies eius glorificata videbatur*. S. Metodiusz głęboki nam tego sekret wynurza i powiada, że Moyżesz dla tego był osobliwym Patronem y protektorem Izraelitów, że z Bogiem gadał, że BOG, zawsze był z Moyżeszem *Moses dux & protector factus Israel, tum ex colloquio Divino, tum quod DEUS erat cum illo*. Coż teraz rozumiecie o IOZEFIE S. Katołicy? iakim ten was wszystkich wszczęściu y wnieśczeni, wżyciu y pośmierci Patronem, kiedy z nim więcej iak z Moyżeszem BOG w ludzkim ciele rozmawiał, kiedy przez lat trzynaście y BOG był z JOZEFEM, y IOZEF z BOGIEM. S. Augustyn (a) Grzegorz (b) S. Hieronim, (c) S. Justinus (d) S. Dionizy Areopagita (e) S. Anzelm (f) y inni to przyznają, że BOG sam nigdy ani do Moyżesza ani do Abrahama nie gadał, tylko Anioł reprezentując Osobę Boską: toć bezpiecznieysza protekcyja IOZEFa Świętego, iak Moyżesza, ztamtym Anioł tylko reprezentując BOGA mówił, a z IOZEFEM sam BOG w ludzkim ciele rozmawiał, ktorego dyskursu wysłuchawszy trudno nieprzyznać; że osobliwej radości y konsolecyi znakiem. *O Quantum solatium erat IOSEPH audire balbucientem IESUM*. Bernar. Sen.

VI. **D**idacus de Lepes Filipa wtorego Hiszpańskiego Krola Spowiednik Biskup Tarakoneński Lib. 2. *Vita S. Teressia cap. 22.* to do mego propozytu pisze że Seraficka Mátka Teresa S. mając fundować klasztor w pewnym iednym Mieście, nazwanym. *Sierra Morena* pod Tytułem S. Pátryarchy IOZEFa wzięła z sobą kilka Pańien Swiatobliwych: wtym będąc już wdrodze iakoś z bitego gościncá trefunkiem wyboczyły, y między skały, a strązińie wielkie zablądziły przepąści, widząc to Seraficzna Mátka, to do swoich socyuszek rzekła: *Eia eia amantissima Sorores hoc solum habemus residuum ut S. JOSEPH Patrocinium imploremus, & in tam ingentis ruinae periculo auxilium deprecemur*. Ey

Didacus de Lepes

(a) lib. 3. de Trin. cap. ult. (b) lib. 2. 8. morali cap. 2. (c) in Epl. 3. ad Gal. (d) cap. 4. de celesti Hierar. (e) q. 144. (f) in Epl. 5. ad Gal.

Siostry

Siostry moje najmilsze nie nam więcej niepotrzebą, tylko aby-
 smy w tak wielkim niebezpieczeństwie ratunku pomocy, y konsolá-
 cyi od S. IOZEFA wzywały. Rzecz dziwna cotylko S. Pánná
 to wymowiła, álic óto głos iákoby człowieka sędziwego
 usłyszały: *Sistite sistite iter ulterius non progrediamini, nec move-*
amini, peribitis alioquin absq̃ dubio precipites. Włtrzymaycie się ibidem
 włtrzymaycie, y nieposłepuycie dalley, áni się z mieyscá ru-
 száicie, bo inaczeý wszystkie poginiećie: a Siostry zakonne to
 słyszác pokornie go prosiły, aby ie informował, iakim sposobem
 ratowac się miały, którym zaraz odpowiedział, aby się inną scie-
 szką piechotą udały którą im pokazał, y ledwie się tym poká-
 zánym puściły tráktem, postrzegły że cudownie wielkiey uszły
 ruiny, y kiedy się inne siostry z ciekawości pytac woźnice pocze-
 ły, coby był za człek, który ich bezpiecznie do Fundacyi prze-
 prowadził, S. Teresa to tylko rzekła: *Frustra quæritis aurigam de*
illo homine: Erat enim SSinus Pater meus IOSEPH qui à periculis nostris lib 2. vitæ S. Teresie
liberavit viam nostram direxit, Sin tuto Vos collocavit. Dárem-
 ne kocháne Siostry wásze pytania y kwerendy, gdyż to był S.
 moy Ociec IOZEF który w tak wielkim niebezpieczeństwie zdro-
 wia nášzego ratował, który drogę naszą dyrygował, y ná spo-
 koyne nas mieysce z przepáści przeprowadził. Stwierdzam mo-
 wę moję drugą historią którą opuluie Magister Gratiánus Car-
 melitá *Lib. 5. de S. JOSEPH.* Pewny Benedyktyn w konfrá- Hist. 2. Mag Grat. Car.
 terii S. IOZEFA zoltájący, natym naywięceý czaśu trawił, że
 rozpamiętywał ustáwicznie prace y staránie S. IOZEFA około
 málkiego IEZUSA kiedy z nim uchodził do Egiptu. Czá-
 su jednego kiedy szedł głęboką puszczą do konwentu swego
 názwanego: *B. V. montis Ferrati* zbłądził z traktu y wtakie zá-
 szedł kńieie, gdzie pełno samych rozboyników y bestyi drapie-
 żnych było: widzi przebiegające y ugániające się Lwy, Lámpárdy,
 Dżiki, ten słyszy Rozboińcze hástá, gwizdańia, Perdy-
 szow brzákaniá wtym stráchu zoltájąc, polecał się w opiekę S.
 IOZEFOWI. Ledwo intentá myślą tylko konczy: álic pokazał
 się wteyże samey puszczy mąż iakis, Osłá za sobą prowadzący,
 á ná osle siedziáła śliczna Niewiasta stroiem, y urodą Greckie
 celuiąca Heleny; ná ręku zaś málką trzymała dziecinę ośbli-
 wá światłością otoczoną. Kiedy tak ślicznym prospektem S.
 Dufza delektuie oczy, przybliżył się do niego mąż Ow y uławszy
 zakonniká zastraszonego wpuł prawie żywego za rękę rzekł:
 Idz za mną bo inaczeý albo od bestyi rozszarpány, albo od rozboi-
 nikow rozśiekány będziesz; iam twego Konwentu y Celi świadom,
 usłuchawłszy pocieszne go roskázu, szedł w kompanii zowym
 mężem: Tengo do samey zakonney przyprowadziwłzy forty
 zniknął.

zniknął. Nie trzeba podobno czynić obszernego apellrophe; bo się wszyscy domyslicie że niekto inny salwował tego zakon-
nika: tylko IOZEF S. także mu pokázawszy; jako ospamętywał
uchodzącego z Najswiętszą MARYĄ Panną y z IEZUSEM do
Egiptu. Nie trzeba aplikacyi; a dopiż moltiplikacyi innych
tyśiącznych przykładów; bo z tych, samych wspomnianych, łat-
wa illacya y Sekwela: że skutecznieyszego we wżyskich oká-
żach, przypadkach, y łtrachach niemamy Patrona nád IOZE-
FA Świętego.

VII.

M *Atthai cap. 20.* Przychodzi czasu jednego Izraeliska
mátrona Salomea do Pána IEZUSA y uklónwży-
musię niziulinko, pokornie supplikuie za Synami Swymi,
aby im w gornym Krolestwie Thron Maiestatu swego ofiarował to-
iell aby jednemu podle Siebie po Prawicy, a drugomu dáł miey-
sce po Lewicy. *Dic us sedcant duo Filij unus ad dextram &*
alter ad sinistram in Regno Tuo, zmarszczywszy Pan IEZUS czolo
ná tak nieroztropną supplikę prołtym ją expedyował respon-
sem: Miła Matrono niewiecie oco prośicie: *Nescitis quid pete-*
tis. Synom zaś iej w brew powiedział, że to rzecz niepodo-
bna, aby tak wyłoko usiedli, ponieważ to mieysce innym od Oy-
cá mego iell przygotowane. *Sedere ad dextram Meam vel fini-*
stram non est meum dare vobis, sed quibus est paratum a Patre Meo
Tu dopiero niepojęty arkan skrytych śadow Pána BOGA Komu
to te naywyzsze Maiestaty w Krolestwie Pána. Zastępow ją
przygotowane: Miodopłynny Bernád; y gorny Serafia
Bonawentura S. powiadaia, że dwie Persony w Konfysitorzu
TROJCY Przenajświętżey, BOG Ociec y BOG SYN zá-
kładaiąc Konsultę o reparacyi pierwszego Człowieka, to n. by
miedzy sobą mowili, czym wnadgrode tak wielkich zasług S.
Pátryarchę IOZEFa ukontentować mieti: te konferencye śzy-
rzy opisuie Prorok Páński pod Figurą: *Tobie cap. 12.* Pułzcżam
ná łtronę drugi text písmá S. bo się go każdy wtymże Rozdzia-
le obszyrniey doczyta: do samego tylko punktu trudności przy-
stepuie. Mowił nayprzód BOG Ociec do SYNA Swego *Quid*
dabimus Viro isti? a BOG Syn iakoby słowo lego replikuiąc po-
wiadał. *Pater quam mercedem dabimus Et aut quid dignum pote-*
rit esse Beneficijs Ejus? coż mu tedy godnego konferować będzie-
my? Ia tak rozumiem iz ná wysokie zasługi y Prerogatywy S.
Oycá Pátryarchy IOZEFa respektuiąc Pan BOG, nieinaczey
miał odpowiedzieć tylko w ten sens: *Et quibus parata sum sessio-*
nes illæ nisi Gloriosa Matri quæ stabit a Dextris, S. Patri IOSEPH
qui mihi præerit a sinistris. Synu moy naymilszy wżák ci wia-
demo, że wnałżym Krolestwie dwa Trony wákuia; jeden po
prawym

Math. 20.

Ibid.

Ibid.

S. Ber.
& S. Bonav.

Tob. 12.

Abulenfis.

Rupertus.

prawym á drugi po lewym boku: niechże po prawym Má-
 tká Twojá, á polewym IOZEF S. Ociec Twoy przywłaszczony
 zásiada, ztąd niedziw mowi Ian Damáscen, y uczony Kartagená
 że Pan BOG nie przyjął suppliki od mátki Synow Zebedeuszo-
 wych, y tych niechciał wákánfow konferować, bo wiecznym
 Niebieskiego Oycá Dekretem, iuż były IOZEFOWI S. z MA-
 RYĄ. Pánną zápisane: *Quia sedere ad dextram & sinistram, per
 eternam predestinationem servatum fuit MARIAE & JOSEPH.* ^{Damascen.}
 Aplikuyciesz iák chcecie podług waszych intentow Oycow
 SS. assertá; mnie kiedy ná pámięć przychodzą Tron Sa-
 lomoná, Máiestat koronatá Izráelskiego. Pierwszy ledwie uśiadł-
 ná Słóńiowym tronie *3 Regum cap. 10.* az zaráz Rżymskie, Iero-
 zolimskie, Pálestynskie, czy inne rzesze, nieczego się nieoba-
 wiáiąc; zbiegáć się y schodzić po protekcyá Sálámoná po-
 częli: *Congregatae sunt universa gentes ad Salomonem.* ^{3. Reg. 10.} Drugi le-
 dwo od Sámuelá námaszczony; ieszcze dobrze ná tronie krole-
 wskim nie uśiadł: luźci pod iego Monárchią cáła Ierozolimá ^{1. Reg. 18.}
 smutku zápomniawszy wesołe *vivat* wykrzykuie. Dáleko
 wyżej kiedy uśiadł IOZEF S. bo ná tronie Niebieskiego Párlá-
 mentu obok z CHRYSTUSEM, ktoż się ma czego lękać tak
 w życiu iáko y po śmierci, owšem wesołym intonować Applau-
 zem *Sub umbra illius quem desideraveram sedi.* Iużem uśiadł w ^{Can. 2.}
 bezpiecznym mieyscu, gdzie się w życiu upałow Słonecznych
 po śmierci pożarów czyyszczowych nie lękam, pod cieniem Pá-
 troná osobliwego wszytłkich IOZEFA S.

M *Attali cap. 28.* wydaie ordynans Hetman Pułku Apo-
 stolskiego Chrytus Uczniom swoim áby się wewszy- ^{VIII.}
 łkie kraie rozszedłszy; náuczáli grube y bez rozu-
 mne narody; oświecaiąc ich rozum doł przyięcia Wiáry S.
 Katolickiey Rżymskiey *Euntes docete omnes Gentes.* Aż tu się ^{Matt. 28.}
 ledwo niezgodnymi głosami wszyscy od tey Legacyi exku-
 zować poczęli, obawiając, się w drodze przypadku, w Miástách
 konfuzyi, w Pospolstwie urągáńia, ná Rátuszách wysmiańia; le-
 den ledwo nie Prorockiem i wymawiając ustami: że trzech
 zliczyć nie umie, á dopieroz bydz Doktorem w dżikich, nie-
 znaiomych y cudzych kráiącach, *A. A. Domine nescio loqui* Drugi ^{Jerem. 15.}
 niemym nawet nieważysię Apolliná názwać Bálwánem, ^{1. Pauli.}
Nun. quid Ego Apollo? w tey trwodze wlekáńiu ták dálekiey podro-
 zy, niemogł lepszey dodać *Christus* Uczniom swoim konsolá-
 cyi, iáko kiedy TROYCY Przenayświętszey dał wszytłkim za
 hasło Imie: *In Nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti.* o tym ^{Matt. 30.}
 tylko usłyszeli Imięniu, alicię bezpiecznie po cáłym rozchodzą
 Swiećcie aż się nie oń Smierci boją, lecz śmierć przed niemi
 D ućieká

- Mar. 16. ucieka *Mortuos suscitare* chorych leczą: *egrotos curate*, y czego chcieli tego nad Pacjentami dokazywali, Slepym wzrok, Głuchym Słuch, Niemym mowę, Chromym chod dawali: ledwość słowy Pacjentá Pańskiego nie zdrowiem chorych
- Job. 10: nazywali, *Oculus fui ceco pes claud.* Az Uczniom Pańskim przy TROYCY Przenajświętszey, Imieniu, y śmiertelne truciźny, łagodnym stając się pokarmem: *Esi mortiferum quid biberint, non eis nocebit.* Życie nasze katolicy ach iak okropną káżdemu podrożą: *Omnes in vita quasi in via sumus.* Como-
- Gregor. wią Czartowską załadki; kiedy życia naszego w podróży tak na nas czatuia; iak Piratowie na bogate Márníarzów towary.
- Idem. *Maligni Spiritus quasi quidam Latrunculi iter nostrum obsident.* Niech probuje y eksperymentuje kto chce z Bazyliem śmieie konkludować może, że niemáź nic niebezpieczniejszego nad podróżę żyć á naszego: więcej nas więcej iak Apostołów zapuszczają się y peregrynuje do Portu zbawienia wiecznego; ale máło do tey pożądanej dobiega mety. *Probat id transcurrentium multitudo, & pervenientium parvitas.* A chcecież wiedzieć którą nam BOG Wszechmogący w tych postráchách obmyślił konsolacyą: oto ábylmyść wzorem Apostołów niczego wżyciu y po-
- Matth 30 śmieci nie lękali ná tę podróż nie tylko nam dał Krzyż. *In Nomine Patris, Filij & Spiritus* ale nam nową TROYCE *pro omni securitate* dla konsolacyi w smutku, dla expulsyi wszystkich stráchow IOZEFA S. zostawił *Nova TRINITAS creata in Calis IESUS MARIA IOSEPH.*
- Drexelius. Tway to zalczyt Twoią Konsolacyą Konfraternia IOZEFA S. Figurą tylko Konfraternii wáśzey. á iak ucieśliły, Bráci, kiedy wszystkich iak z reitelru miał na pamięci Stározakonny IOZEF o nymniejszego pytając się Bráćiszka Beniaminą, *ubi est*
- Gen. 46. *Beniamin. Frater,* y jeżeli tam podeszły Ociec synów swoich, áby głodu, y plagi ciężkiey użli wysyłał do IOZEFA *ite ad IOSEPH.* Tys daleko bezpieczniejsza pod tytułem y protekcyą IOZEFA S. nie boysię niczego *Noli timere.* Kazulu bowiem, nieszczęścia niemáź takiego na świecie ktoremu by opieką swoją niezabiegł IOZEF S. Podroża wáśzą wżyciu y po śmierci bezpieczna przy IOZEFIE. *Omnes insuper quibus periculosa instituantur perfectiones, loca qđ adeunda sunt parum tuta Sanctissimo IOSEPH sunt committenda, & ex illo tutellam & securitatem qui qđ speret recipere.* Tobie otuchy dodała y Samá Stolica Apostolska, kiedy przy Introdukcyi do tuteeczney Bazyliki tey konfraternii w Roku 169. następujących dozwoliła odpustów.
- Joan. Celius hom. 1 de S. Joseph. 1. Przy wpisywaniu do tego Bráctwa odpust zupełny. 2. Przy skonaniu Bráci y siostr byleżałowáli za grzechy. 3. O. Z. Przy wly-

wszystkich tájemnicách teyże konfráterniy spowiadájącym się y
 Kommunikuájącym. 4 O-Z. w Proceßyach asystuájącym, chorych
 nawiedzájącym, y iákikolwiek uczynek dobry temuz Bráćtwu
 czyniącym odpustu dozwala. Ale ktoby skonczył nieskonczo-
 ne zasługi Twoie przed BOGIEM Przestawna Konfráterniá
 IOZEFA S. Niech temi słowy o Patronie wáżym konkluduję;
 albo podobnymi, iáko niegdys Grzegorz Nazyanzenski o mężu
 Gorgonij, *Sufficit eum fuisse Sponsum Gorgonia.* Albo iákim ^{Gregorius}
 peryodem konczył wielkiego Filipa Krola Mácedońskiego Sa-
 belliusz: *hóc unum dixisse sufficit Eilium te habere Alexandrum.* ^{Sabellius;}
 Niechze y mowa moia ná podobnym stáię peryodzie, Dosyc
 wám nátym mieć Pátroná *Sponsum Mariá* Dolyć ze w Tego
 Konfráterniy zostáiecie Ktorego się IEZUS sam Synem mia-
 nował. Bądź y nám wszystkim IOZEFIE S. taką Konfolacją;
 ábyśmy pod Twoię protekcyą, burzliwy y straszny zycia tego
 przebywšy Ocean, przy skonaniu zadnych się czártowskich nie-
 obawiając Inkursyi: do tego Szczęśliwie doszli Portu,
 gdzie żadney boiaźni; Smutku y cholery niemasz:
 tylko radość y wesele wieczne.
 AMEN.

Ad. M. D. G.

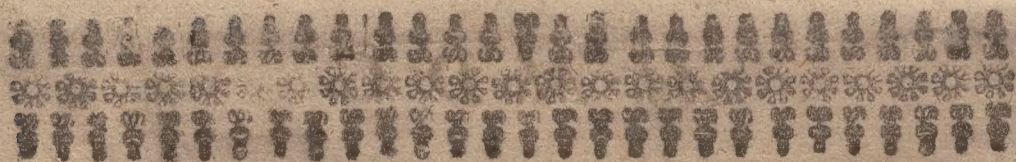

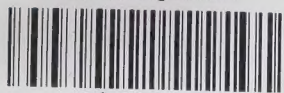
Imprimatur

FRANCISCUS WOLINSKI

Utriusque Juris Doctor, Archidiaconus Sremsensis,
Judex Surrogatus Polnaniensis.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0024101

